

Narodí se dítě.

Matka plaše vzhlíží k porodní asistenci:

Je mé dítě zdravé?

Je všechno, jak má být:

Dvě ruce, dvě nohy, dvakrát deset prstů.

Vše je v nejlepším pořádku

Dítě křičí.

Matka je šťastně tiskne k sobě.

Mé tělo je vše, co si s sebou nesu,

NOVÝ ŽIVOT, NOVÉ TĚLO (2. Korintským 5,1-10)

Napsal uživatel Christine Hubka

Středa, 17. Prosinec 2008 21:01 - Aktualizováno Středa, 19. Květen 2010 17:20

Toto tělo, jak zpívá žalmista,

toto tělo mi dal Bůh:

Tys to byl, kdo utvořil mé ledví,

☐ životě mé matky jsi mne utkal. (Žalm 139,13)

Hebrejská Bible ví přesně:

Mé tělo je to jediné, co mám,
chci-li komunikovat s Bohem.

Můj hlas volá k Bohu.

Mé ruce se vztahují Bohu vstříc.

Mé nohy kráčí na místo,

kde se vyučuje Božímu slovu.

Mé tělo mi ale také ukazuje

hranice mých možností

zakusit Boha.

Pavel píše:

Žijeme z víry, ne z toho, co vidíme.

Neboť skrze víru chodíme, ne skrze vidění. (7)

Mé oči nemohou spatřit Boha.

Mé uši nemohou slyšet Boží hlas.

A třebaže mne Boží ruka vede,

nemohu ji pocítit na svých ramenech.

Pavel píše:

My víme, že pokud jsme doma v tomto těle, nejsme doma u Pána. (6)

Časem

nám tělo bude stále ztěžovat

komunikaci s lidmi i komunikaci s Bohem.

Boží hlas jsem nikdy pořádně neslyšel.

Jednoho dne uslyším jenom potichu

i hlasy lidí.

Možná až příliš potichu na to,

abych jim rozuměl.

Cesta tam, kde se oznamuje Boží slovo,

ta cesta bude stále obtížnější.

A jednoho dne onen bratr či ona sestra,

kteří neděli co neděli

spolu s námi slavili bohoslužby,

nebudou již moci přijít.

NOVÝ ŽIVOT, NOVÉ TĚLO (2. Korintským 5,1-10)

Napsal uživatel Christine Hubka

Středa, 17. prosinec 2008 21:01 - Aktualizováno Středa, 19. květen 2010 17:20

Jak je dobré,
když pak ti, kterým nohy slouží,
za nimi zajdou
do jejich domova

a vnesou tam slovo Boží

a společenství svatých.

Jak je dobré,
že existuje telefon
a lze v rámci sboru zavolat i těm,
kterým už jinak nikdo nevolá.

Také Pavel zažil,
jak jeho tělo činí život s Bohem a před Bohem

stále obtížnějším.
Pavel trpěl nevyléčitelnou nemocí.
Na svou prosbu, aby byl uzdraven,
však obdržel tuto odpověď:
Stačí, když máš mou milost.

Dost máš na mé milosti. (12,9)
Jsou dny, kdy už mu všechno stačí.

NOVÝ ŽIVOT, NOVÉ TĚLO (2. Korinským 5,1-10)

Napsal uživatel Christine Hubka

Středa, 17 Prosinec 2008 21:01 - Aktualizováno Středa, 19 Květen 2010 17:20

Neboť už nechce dál.

U nás reagujeme ostražitě,

když někdo říká:

Už nemůžu dál.

Už nechci dál.

Už mám dost.

Jinak Pavel.

Ten píše:

Doufanlivět pak myslí jsme ...

V důvěře chceme raději odejít z těla a být už doma u Pána. (8)

NOVÝ ŽIVOT, NOVÉ TĚLO (2. Korintským 5,1-10)

Napsal uživatel Christine Hubka

Středa, 17. Prosinec 2008 21:01 - Aktualizováno Středa, 19. Květen 2010 17:20

Doufanlivá, doufající mysl...

Copak je to,

co mu umožňuje tvář v tvář tělesným obtížím

i tvář v tvář smrti

s doufáním hledět do budoucnosti?

Je to důvěra,

že Bůh,

který nás utvořil jako tělesné bytosti,

nás ve věčnosti neponechá bez těla.

Vždyť já jsem nic bez tohoto těla.

Bez škrábanců a jizev.

Bez shrbení a poranění.

Bez vrásek a vlastností.

To všechno patří ke mně.

To všechno je zde,

poněvadž žiji. Poněvadž jsem získal zkušenosti.

Pokud by existoval

nějaký člověk bez vrásek ve tváři,

pak by se ve svém životě

takový člověk nikdy nezasmál ani nezaplakal,

NOVÝ ŽIVOT, NOVÉ TĚLO (2. Korintským 5,1-10)

Napsal uživatel Christine Hubka

Středa, 17. Prosinec 2008 21:01 - Aktualizováno Středa, 19. Květen 2010 17:20

nikdy by se nepodíval do jasného světla,
ani by neviděl cokoliv ošklivého.

Takový člověk by se nikdy nezaradoval

a ani jednou v životě by nebyl zarmoucený.

Vzkříšený Ježíš
na sobě nese rány po ukřižování.
Pouze podle nich jej poznávají

jeho učedníci a učednice.

Pouze podle nich je Ježíš rozpoznatelný,

jako ten, který byl.

Jako ten, který stále bude.

Pavel maluje obraz

o proměně života.

Připomíná,

že Bůh, který nám dal toto pozemské tělo, nám dá nové tělo,

NOVÝ ŽIVOT, NOVÉ TĚLO (2. Korintským 5,1-10)

Napsal uživatel Christine Hubka

Středa, 17 Prosinec 2008 21:01 - Aktualizováno Středa, 19 Květen 2010 17:20

když toto pozemské doslouží.

Když se to pozemské stane tak chatrným,

že už nám nebude moci posloužit.

Ani k životu, ani k věření.

A Pavel se obává – jako každý tvor,

jako každý člověk – obává se onoho okamžiku,

kdy budeme muset opustit tohle tělo.

Sní o tom, přeje si,

aby nové tělo bylo prostě navlečeno

přes to staré.

Jako nějaký nový plášť přes staré oblečení.

Pokud jsme totiž v tomto stanu, sténáme pod těžkým břemenem, neboť nechceme, aby z nás bylo svlečeno naše pozemské tělo, nýbrž aby přes ně bylo oblečeno nebeské, aby to, co je smrtelné, bylo pohlceno životem. (4)

A Pavel ví, že to není možné.
Ví, že my všichni musíme projít

tímto procesem svlečení.
I Pavel má z toho strach.

Ale poněvadž tento podivuhodný výtvar,

naše tělo se všemi funkcemi,

nám daroval Bůh,

je nadevše vzácné žít tak,

jako kdybychom už byli zcela

v Boží blízkosti.

Proto nám také nadevše záleží na tom, abychom se mu líbili, ať už odcházíme domů nebo zůstáváme v cizině. (9)

Jaká pozoruhodná myšlenka:

Nadevše mi záleží na tom,
abych se líbil Bohu,

jenž po celý život udržoval mé tělesné funkce.

Abych se mu líbil až do dne,

v němž mi daruje nové tělo,

které mi umožní uvidět Boha.

Ano, a nyní zcela nakonec přijde ještě

ona záležitost se soudným stolicem.

Vždyť se všichni musíme ukázat před soudným stolicem Kristovým, aby každý dostal odplatu za to, co činil ve svém životě, ať dobré, či zlé. (10)

Také jste si všimli?

Tahle věta vyzní úplně jinak –

vůbec ne jako hrozba –

pokud ji nasloucháme v souvislosti.

Mně z tohoto verše vyznívá,

že – stejně jako jinde v životě –

existuje vyúčtování.

Existuje zpětný pohled na to,

co všechno jsem učinil

NOVÝ ŽIVOT, NOVÉ TĚLO (2. Korintským 5,1-10)

Napsal uživatel Christine Hubka

Středa, 17. Prosinec 2008 21:01 - Aktualizováno Středa, 19. Květen 2010 17:20

s darem mého pozemského života,

s oním podivuhodným výtvořem.

K čemu jsem ho použil?

Co jsem vykonal rukama,

které byly vybaveny desíti prsty k úchopu, k úderu, k pohlazení?

Odpovídalo to záměrům Toho,

jenž mi je vymodeloval v matčině lůně?

Co mluvila ústa,
která jsou zázračným dílem jemné motoriky?

Odpovídalo to záměrům Toho,

který utkal každý jednotlivý sval?

Mé tělo je vše, co si s sebou nesu,

když vstupuji do života.

NOVÝ ŽIVOT, NOVÉ TĚLO (2. Korintským 5,1-10)

Napsal uživatel Christine Hubka

Středa, 17 Prosinec 2008 21:01 - Aktualizováno Středa, 19 Květen 2010 17:20

Ale když život pomine,

Bůh mi daruje nové tělo.

Takové je poselství Nového zákona.

Za ně buď Bohu chvála a čest navěky. Amen.

1. čtení: Jób 1,13-22 □ □ □ 164; 660; 630; 534; 489 □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ Poslání: Matouš 16,24-27

NOVÝ ŽIVOT, NOVÉ TĚLO (2. Korintským 5,1-10)

Napsal uživatel Christine Hubka

Středa, 17. Prosinec 2008 21:01 - Aktualizováno Středa, 19. Květen 2010 17:20

Kázání na 26. neděli po Trojici, 16. listopadu 2008. Kázání napsala a laskavé svolení k publikaci jeho překladu dala sestra farářka Christine Hubka z Vídně.